



מ"ת 34218/04/21 - מדינת ישראל נגד לואי אבו הניה

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 34218-04-21 מדינת ישראל נ' אבו הניה (עציר)
תיק חיצוני: 327857/2021

בפני כבוד השופט ביאלין אלעזר
המבקשת מדינת ישראל ע"י ב"כ המתמחה מר ישראל סיאנוב,
תביעות מחוז ירושלים
נגד לואי אבו הניה (עציר)
משיבים ע"י ב"כ עו"ד עיסא מוחמדיה

החלטה

1. לפני בקשה לעיון חוזר וחילוט ערבויות במסגרתה עותרת המבקשת להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים וכן להורות על חילוט ההפקדה בסכום של 10,000 ₪ וחילוט ההתחייבות 30,000 ₪.

2. הבסיס לבקשה זו הינו כתב אישום שהוגש נגד המשיב ביום 18.04.21 [ת"פ 34203-04-21 (להלן: "ההליך הקודם או הליך זה")]. כתב האישום בהליך האמור ייחס למשיב שתי עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תקפידו והתחזות לאדם אחר במטרה להונות. בד בבד הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

3. בהחלטה מיום 25.4.21 שוחרר המשיב בתנאים הבאים:

- א. התייצבות לכל הליך משפטי ובכל עת שיידרש.
- ב. הפקדה בסך 10,000 ₪.
- ג. התחייבות עצמית בסך 30,000 ₪.
- ד. שתי ערבויות של בעלי ת.ז. ישראלי.

4. בתאריך 02.05.21 המשיב עמד בתנאי השחרור שנקבעו בעינו ושחרר.

5. בבקשה זו לעיון חוזר וחילוט ערבויות טוענת המבקשת כי בטרם ייבשה הדיו מהחלטת בית המשפט, חזר



המשיב לבצע עבירות דומות בכך שבתאריך 06.05.21 נכנס לישראל שלא כדין וביצע לכאורה עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו והסגת גבול פלילית. בגין ביצוע לכאורה של העבירות החדשות והנוספות, הוגש נגד המשיב כתב אישום נוסף בת"פ 33017-05-21 (להלן: "**ההליך החדש**") יחד עם בקשה למעצר עד תום ההליכים והמשיב אף נעצר עד לתום ההליכים המשפטיים.

6. המבקשת טוענת כי עצם ביצוע העבירות מושא ההליך החדש ובייחוד העבירה של כניסה לישראל שלא כחוק עולה כדי הפרת התנאים שנקבעו בעניינו של המשיב ביום 25.04.21. אשר על כן, לטענת המבקשת, יש להורות על מעצרו עד לתום ההליכים בהליך זה (ולא רק בהליך החדש) וכן, וכאן העיקר, להורות על חילוט הערבויות בהם שוחרר.

7. מנגד ב"כ המשיב טען, כי התנאי שנקבע על ידי בית המשפט בהליך הקודם הינו תנאי של המשך ההתייצבות להליך המשפטי ולא כללו תנאים מגבילים נוספים. לפיכך, המשיב לא הפר תנאי מתנאי השחרור שנקבעו בעניינו. לטעמו, אין לראות בביצוע העבירות הנוספות בהליך החדש כהפרת תנאי שחרור המצדיקים חילוט הערבויות. ממילא, אין מקום לחילוט הערבויות. אשר לעתירת המבקשת להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים, גם בהליך זה, הסכים ב"כ המשיב למעצר גם בהליך זה.

8. השאלה שעומדת בפניי היא האם יש לראות בעצם ביצוע העבירות הנוספות מושא ההליך החדש כהפרת תנאי שחרור.

9. בהקשר זה קובע סעיף 51 לחוק המעצרים כך:

"(א) שופט הדן בענינו של משוחרר בערובה, שהובא לפניו בשל הפרת תנאי מתנאי השחרור, רשאי להורות על חילוט הערבות, ואם התגבשה עילת מעצר, לעצרו או לשחררו בערובה בתנאים שיקבע.

(ב) **נוכח שופט כי משוחרר בערובה הפר תנאי מתנאי השחרור וכי ולא ניתן להביאו בפניו, רשאי הוא להורות על חילוט הערבות.**

(ג) בקשה לחילוט ערבות שניתנה על ידי ערב לא תידון אלא אם כן ניתנה לערב הזדמנות להשמיע את טענותיו".

10. הנה כי כן, המחוקק קבע שאם הופר תנאי מתנאי השחרור שנקבעו קמה עילה לחילוט. יושם אל לב כי מלשון חוק אין הכרח שכל הפרת תנאים שתביא לחילוט ערבויות וגם תקים עילת מעצר. ולהפך. השאלה היא האם הביטוי הפרת תנאים טומן בחובו גם ביצוע עבירות חדשות ודומות או האם תנאי שחרור טומנים בחובם חובה, במפורש או מכללא, להימנע מביצוע עבירות כחלק מתנאי השחרור.

11. שאלה זו נידונה והוכרעה על ידי בית המשפט העליון בבש"פ 6704/19 **יעקב בן שטרית מדינת ישראל**



(ניתנה ביום 30.10.19) שם נקבע:

"מסקנה: בהיעדר החלטה שיפוטית מפורשת או תנאי מפורש בכתב הערבות, ביצוע עבירה פלילית אינו מהווה הפרה של תנאי השחרור, ולכן אינו מקים עילה לחילוט הערבות" (ההדגש שלי- ב.א.).

12. מעיון בבקשת המבקשת ובטיעוניה בדיון, דומה שחל בלבול מסוים בהבחנה שבין העילות לחילוט הערבות לבין עילות המעצר. עילת החילוט נובעת מהסכמתו של נאשם או של ערב ליטול על עצמו התחייבות עצמית והיא קמה במקרה של הפרת תנאי השחרור **כפי שנקבעו והוגדרו בהחלטת השחרור ובתנאי הערובה**. ביצוע עבירות נוספות בתוך תקופת השהייה במסגרת תנאי השחרור שנקבעו, יש בהן כדי להקים עילות מעצר חדשות ואף להביא לבחינה מחודשת של עצם השחרור לכתחילה, אך לא בהכרח יקימו עילה לחילוט. כל עוד הטענה להפרת התנאים שנקבעו לא בוסס בראיות כדבעי, הרי שאין עילה לחילוט. במקרה זה, תנאי השחרור שנקבע היה התייצבות להליך המשפטי, הא ותו לא. תנאי זה לא הופר ודומה שאין חולק על כך, שכן אין טענה שהמשיב התחמק מהתייצבות לדיון שנקבע בעניינו. יחד עם זאת, ככל שהבקשה לעיון חוזר נוגעת לעילות המעצר הרי שבקשת המבקשת להורות על מעצרו של המשיב אף בגין ההליך הקודם, בדיון יסודה. המשיב שוחרר בתנאים ושב לבצע עבירות נוספות בתוך תחומי ישראל, לאחר ששב ונכנס ללא היתר, ובתוך זמן קצר. נתון זה יש בו כדי להקים עילת מעצר מובהקת של מסוכנות. כך וודאי לנוכח העבירות הנלוות שביצע לכאורה המשיב. אלא שלא כך פני הדברים, ככל שהבקשה נוגעת לחילוט הערבות שהופקדו כתנאי לשחרור בהליך הקודם.

13. נוכח כל האמור לעיל, לבקשה לחילוט ערבות אין בסיס והיא נידחת. יוער, כי ב"כ המשיב הסכים למעצרו והמשיב נעצר עד תום ההליכים כבר בהחלטה מיום 31.05.21.

14. המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ז אב תשפ"א, 26 יולי 2021, בהעדר הצדדים.